Ч. 135 Субота 19 червня (1 липня) 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. свят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників насаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

## Вісти політичні.

*(До ситуациї. — Буджетова провізория. — Розрухи в Бельґії.)*

Вчера по полудни приймив Цісар на довшій авдиєнциї угорского президента міністрів Кольомана Селя, котрий здав Цісареви справу з ходу справ, почім під проводом Цісаря відбула ся спільна рада міністрів, в котрій взяли участь міністер заграничних справ ґр. Голуховский, війни Кріґгамер, спільних фінансів Калляй, оба президенти міністрів ґр. Тун і Сель, оба міністри скарбу др. Кайцль і Люкач, міністер оборони краєвої Вельзерсгаймб і гонведів Феєрварі. Як доносять з Відня, рада займала ся справою приготовленя спільного буджету, що має предложити ся делегациям. Перед тим в полудне міністри скарбу др. Кайцль і Люкач відбули одногодинну конференцию. По полудни від'їхали угорскі міністри до Будапешту. — Член католицкого сторонництва народного (імовірно Ебенгох) мотивує ще раз в Linzer Volksblatt конечність, аби то сторонництво витревало при більшости, бо инакше не можна буде уладити парляментарних відносин. Автор статі каже, що як ґр. Тун так і католицке сторонництво уважають програму німецких опозицийних сторонництв, помимо єї хиб, за відповідну підставу до переговорів і взиває опозицию просто до того, аби приймила запросини на наради і тим дала католицкому сторонництву нагоду висказати свою гадку.

Оногди оголосила Wiener Ztg. буджетову провізорию. Після неї уповажнений міністер фінансів на випадок потреби, вистарати ся о позичку в висоті 20 міліонів зр. на інвестицийні цїли. З тої суми припадає: на будову державних зелїзниць 5,290.000 зр.; на співучасть держави в ослгненю капіталів на цїли будови приватних зелїзниць 3,180.000 зр.; на цїли руху державних зелїзниць 798.000 зр. Для Галичини інвестицийний преліммінар обіймає слїдуючі інвестициї: на будову правительственного будинку (староства) в Кракові 200.000 зр.; на окулістичну клінїку в Кракові 160.000 зр.; на медичну клінїку в Кракові 160.000 зр.; на будову урядового дому в Коломиї 120.000 зр.; на будову державної зелїзницї Галич-Острів (Тернопіль) з відгалуженями Бережани-Підгайцї 1,344.000 зр.; на льокальну зелїзницю Хабівка-Новий Торг 1,300.000 зр.; на будову шляху Ходорів-Підвисоке 1,214.000 зр.: на будову буковиньского зелїзничого шляху Лужани-Залїщики, Глїбока-Серет, Радівцї-Фрасин, Неполоківцї-Вижниця 1,500.000 зр.; на будову зелїзничого переїзду при львівскій улицї коло стациї Перемишль-Бакінчичі і на кошти будови двоторової зелїзницї в трикутнику, що лучить Перемишль і Бакінчичі 222.700 зр.

Оногди вечером прийшло в Брукселї до дуже поважних забурень. Именно відбували ся демонстрацийні збори против проєкту нової реформи виборчої. Опозицийні бесїдники і посли остро виступали против правительства, доказуючи, що той проєкт єсть замахом на конституцию і права чоловіка. При кінци тих зборів підношено революцийні оклики. Відтак товпа демонстрантів зложена з яких 5000 людий переходила головними улицями міста і хотіла вдерти ся до тої части, де находять ся міністерства, палата послів і королївский замок. Однако полиция і жандармерия заступила дорогу демонстрантам і навіть ужила оружия. Демонстранти обкинули жандармерию каміням, вириваним з бруку. Жандармерия стріляла і поранила богато осіб. Роз'ярена товпа не занехала демонстраций, але переходила дальше улицями, вибиваючи шиби і перевертаючи ліхтарні. Аж коло півночи удало ся завести який такий лад. Залогу і ґвардию сконсиґновано. По тих демонстрациях посипали ся вчера в парляментї інтерпеляциї, длячого жандармерия стріляла до людий. Президент міністрів заявив, що власть ужила аж тоді оружия, коли демонстранти напали на полицию і жандармів. Социялїстичні посли не вдоволили ся тою відповідию і переривали бесїду президента криком та звалювали вину розрухів на него. — Король нараджував ся вчера довший час з президентом міністрів, з міністром судівництва і з президентом посольскої палати. — Також і в инших містах бельґійских проявили ся демонстрациї против нового закона виборчого. О такій демонстрациї на більші розміри доносять між иншими з Лієж.

---

13)

# О СПАДЩИНУ.

*(Повість з анґлїйского).*

(Дальше).

Для Мілярда була то велика несподіванка, хоч челядь при улици Арлїнґтон нераз говорила о тім, що ґраф готов оженити ся. Не ма нічого ненаручнїйшого для старих слуг, як коли їх пан, що довго був нежонатий, оженить ся. Нехай би молода хоч і як була мила, хоч би й якого она була високого роду, то все таки будуть єї уважати за якусь, що влїзла їм в дорогу. А коли ще лучить ся так, як ось в сім случаю, що она буде бідна і незначного роду, то молодого будуть прозивати отуманеним дураком, а молоду якоюсь авантурницею.

Камердинер мав того дня повно роботи з приготовленями до подорожи в слїдуючім дни, отже не мав часу бічи з недоброю вістию до помешканя пана Еверстронґа.

— Ще в пору довідає ся той бідний, нещасливий чоловічиско — думав собі Мілярд.

Камердинер правду казав. В кілька днів опісля появила ся в Таймсї („Times") оповістка о вінчаню ґрафа. Хоч весїлє відбуло ся тихо, то все-таки не хотів він таїти ся зі своєю красною, молодою жінкою перед сьвітом.

„Ві второк дня 4 с. м. в церкві Преч. Діви Мариї у Фулґемі повінчав ся ґр. Освальд Мортон Ванситтарт Еверстронґ з Гонориєю, донькою помершого Томи Мільфорда".

От і все; а то була та новина, яку прочитав Реджінальд Еверстронґ одного рана при снїданку по шаленій ночи. Заклявши кинув ґазету на бік та пішов убирати ся. Убирав ся менше старанно, як звичайно, бо єму пильно було; хотів зараз поговорити з своїм приятелем Керрінґтоном.

Молодий доктор мешкав на самім кінци участка Маїда Гіль, що тогди подобав майже на село. Він мешкав в малім двірку, — в досить вигідній домівцї, котра в очах Реджінальда Еверстронґа не мала ніякої вартости.

Можете тут зачекати — сказав він до візника. — Я за якої пів години верну ся назад.

Чоловік той поїхав до якогось заїздного дому, щоби там попасти коні а Реджінальд не давши знати зайшов до малесеньких сїний.

В сїльскім двірку Віктора Керрінґтона було дуже чистенько. Що правда, видко було бідноту, але таку, котру прибрано зверха як можна найкрасше. В чистенькій гостинній комнатї, до котрої завели Реджінальда, було все сьвіже і аж сьвітило ся. Білі мушлїнові занавіси заслонювали довгі францускі вікна. В позолочуваних і красної форми але дешевих клїтках сьпівали птички, а високі склянні вази, повні сьвіжих цьвітів, украшали столи і ґзимси коло коминка.

Братанич ґрафа Освальда кинув з погордою оком на ту елеґантну бідноту. Для него мав принадність лиш блеск богатства.

Коли він так тут стояв, увійшов до него Керрінґтон.

— А може би ти зайшов до моєї лябораториї? — спитав він привитавши ся з своїм несподіваним гостем. — Виджу по тобі, що маєш менї щось важного сказати, а там не буде нам ніхто перешкаджати.

— Та я би не був прийшов на сей конець сьвіта, коли би менї не було пильно, можеш бути певний того, Керрінґтоне — відповів Реджінальд. — Чого ти заліз в якусь таку нору далеко від сьвіта.

— Я студиюю, а така далека від сьвіта нора, як ти кажеш, догідна для моєї навички. Впрочім чинш за хату невеликий і на мою кишеню.

— То хата як би на ляльки — сказав Реджінальд погірдливо.

— Моя мати любить птицї і цьвіти — відповів доктор а я тому не противлю ся.

Віктор Керрінґтон при сих словах якось ніби помяк і єго лице прибрало лагіднїйший вираз. То було у сего небезпечного чоловіка одиноке ніжне чувство, що він любив свою матір вдовицю.

Він отворив двері до комнатки, положеної в позаднїй части дому і зайшов туди з Еверстронґом.

Реджінальд розглянув ся здивований по комнатї, до котрої увійшов. То була колись кухня і далеко більша як прочі комнати. Тут вже не було ніякої вигоди анї елеґанциї. Голї, побілені стіни не були нічим украшені, хиба лиш поличками, на котрих стояли якісь слоїки і горнятка. Тут можна було побачити

## Новинки.

*Львів дня 30-го червня 1899.*

**— Іспит зрілости в львівскій ґімназиї ім. Франц Йосифа** зложили: К. Аргасиньский, Ів. Батицкий, Як. Бильчиньский (з відзнач.), Ант. Цапп, Казим. Дзяткевич, Ів. Екерт, Дмитро Яремко, Мих. Кохановский, Тад. Кравс, Володисл. Лерский, Мар. Липиньский (з відзнач.), Стан. Невядомский, Стан. Островский, Стан. Пілят, Марк. Рукгабер, Винк. Самолевич, Каз. Савицкий (з відзнач.), Едв. Шидловский, Ігн. Вевюрский, Володисл. Вербицкий, Євг. Влодек, Тад. Влодек, Тад. Вуйцикевич, Жигм. Вржак (з відзнач.), Тад. Зубрицкий, Володисл. Смолька, Мойсей Брендль, Корн. Мокрицкий і дві екстерністки: Герміна Бриківна і Матильда Лятайнерівна. Репробовано на рік трех публичних учеників і одного екстерніста, без речинця двох екстерністів а чотири ученики дістали поправку.

**— Іспит зрілости в реальній школі у Львові** відбув ся під проводом інспектора Франкого в днях від 12-го до 20 с. м. До іспиту приступило: 42 учеників публичних, 3 приватисти, 2 екстерністи, 5 здавало іспит по раз другий, разом 52 абітуриєнтів. З тих репробовано 5 учеників публичних на рік, а 8 учеників публичних і 1 екстерніст мають один предмет поправити по феріях. До іспиту засідало 5 Русинів і всі здали. Імена їх: Бартош Володимир (з відзнач.), Дуткевич Максим, Федорович Іван, Коритовский Роман і Шустер Володимир.

**— Іспит зрілости в рускій ґімназиї в Перемишли** відбув ся в днях 17—24 червня с. р. під проводом інспектора краевого Івана Левицкого. До іспиту приступило 29 абітуриєнтів. З відзначенем здали: Блюй Назар і Цюк Александер; з добрим поступом: Борило Іван, Гуркевич Володимир, Дзюбиньский Леонтій, Дуб Володимир, Журавецкий Михайло, Івановский Григорий, Іванчук Іван, Карманьский Петро, Карпяк Михайло, Кобилецкий Іван, Котис Алексій, Лисяк Роман, Ольшаньский Роман, Павлюк Еманул, Ціх Теодор, Присташ Юліян, Рейнарович Александер, Серенко Михайло, Стрийский Корнило. Тисовский Александер, Фединьский Григорий, Штайцер Михайло, Березиньский Роман. Поправок в 1 предметі по феріях 3, репробований на рік один абітуриєнт.

**— Іспит зрілости в коломийскій ґімназиї** зложили між иншими Русини: Весоловский Ярослав, Завицкий Омелян, Заячківский Роман, Комариньский Володимир, Костецкий Володимир, Курпяк Александер, Поляньский Стефан (з відзн.), Фацієвич Йосиф.

**— Виставу селяньскої худоби** устроєно дня 26 с. м. в Раві рускій заходом львівского відділу тов. господарского. Загалом пригнано на виставу 108 штук худоби, з чого нагороджено 53 шт. ки. Нагород роздано на суму 395 зр. 50 кр.

**— В справі львівских дроворубів.** Дирекция карного заведеня львівского повідомила союз поденних робітників „Праця“, що після розпорядженя міністерства судівництва з дня 24 цьвітня с. р. ч. 8.728 арештанти перестали різати і рубати дрова для осіб приватних. Отже дроворуби таки наконець виграли справу, Бюро „Праці“ находить ся при ул. Бляхарскій число 14. Там можна замовляти дроворубів у будний день від 7-ої години рано до 1-ої і від 3-ої до 8-ої вечером, а в неділю лише до 12-ої в полудне. А ціна порізаня і порубаня сяга; на чотири кусники 2 зр. 50 кр., а на три кусники 2 зр. 20 кр.

**— Страшна туча і повінь** навістила в пятницю (23 с. м.) околицю Радимна. В селах, почавши від Радимна — о скілько дотепер відомо, на чотиромилевім просторі знищила вода засіви, несла з собою все, що запопала, худобу і доми, а навіть пять осіб втратило жите. — В Святковій жидівский тартак замулений, а много материялу забрала вода; знищила она також громадску крамницю і попереривала дороги. Від Змигорода в напрямі до Ясла всі рівнини затоплені, а села понад ріками потерпіли необчислимі шкоди. До Змигорода приплив з водою живий бик, по котрого ніхто не зголошує ся; очевидно походить з далека. — Инший дописуватель доносить, що та туча навістила цілу околицю від Ясла по Сянік, а від Карпат аж по Динів і Ряшів, а почпнила страшні шкоди. Всі ріки і річки повиливали, а надбережні простори перемінили ся в стави. Засіви понищені, а покошені сїна забрала вода або цілком замулила. Між населенем страшна розпука. За час трех годин туча знищила всю надію хліборобів.

**— З Викторова під Галичем** пишуть: Дня 23 с. м. о 12 годині в полудни упав у нас град величини турецкого оріха. Засіви озимі, ярі і ростини околові понищені. На домір того лиха, почала ся відтак злива з сильним вітром. Наслідком тої виступили обі наші ріки: Луків і Луквиця з берегів. Повінь прибрала обширні розміри та довершила знищеня заподїяного градом. Всі порічні поля, сїножати і огороди під водою. Хто не викосив трави, то пропала, а у кого було сїно вже в копицях, то ті стоять мов малі островцї в воді. А треба згадати, що все збіже, з виїмком кукурудзи, що власне при теперішнім теплї зачала поправлятись, було на причуд красне. Нарід, поглядаючи на ниви, надіяв ся обильних зборів і доброго року, та склало ся инакше!...

**— Смерть від грому.** Ті два вояки, о котрих смерти від грому ми вчера доносили, походили з провінциї і дослугували третий рік войскової повинности. Львівскі часописи подають такі близші подробиці про ту пригоду: В середу около 4 години пополудни в бараках за Янівскою рогачкою званих на „Волонях“ замітав артилерист Гильків сїни в одним бараку, а капраль Швабек наглядав его роботу. Гильків замів у кошик сьмітє і отворив двері на двір, а за ним станув Швабек. На дворі лютила ся буря і лляв дощ. Крізь відхилені двері потягнув сильний продув до противних отворених дверий. В тій хвили ударив в обох вояків грім і положив їх трупом. Наспішна поміч була даремна; тїла їх від дїланя електричного току набрали фіолетової краски.

**— Нова страшна недуга,** подібно застрашаюча як холера і чума, грозить Росиї, а не єсть виключене, що може перенести ся й до прочої части Европи. Именно в ґуберніях навіщених голодом появила ся нова недуга, котрої початки вказують на шкорбут, але коли сей тревае нераз місяцями, то нова недуга в виді шкорбута осадовляє ся в горлї, відтак ширить ся дуже скоро дальше і недужий другого або третого дня умирає від закаженя крови. Лікарі ще не розслїдили сего ворога людскости і дляторо борба з ним поки-що даремна.

## Телеґрами.

**Відень** 30 червня. Стан здоровля Цїсаря цїлком поліпшив ся, так, що Цїсар може займати ся справами державними.

**Париж** 30 червня. Склад военного суду, що буде переводити процес Драйфуса буде небавом оголошений урядово.

**Мадрид** 30 червня. В цїлій Іспаниї не повторили ся забуреня.

---

цїлу хемічну лябораторию. Реджінальд побачив якісь малі печі, реторти, парогони і всїлякі прилади, словом цїлу дивну машинерию науки, котра для того, хто на ній не розуміє ся, буває завсїгди темною і загадочною.

Гість майже аж остовпів.

— Вікторе — відозвав ся він — таже в твоїй комнатї виглядає як у середновічних альхемістів — у тих людий, котрих за чародійства палили.

— Я бачиш одушевлений приятель моеї штуки — відповів доктор.

Гість водив очима по комнатї. Нараз видивив ся на якийсь предмет, що лежав на столї близько печи. Керрінґтон доглянув, що він дивить ся і чим скорше закрив той предмет хусточкою.

Але хоч як то борзо зробив, було вже за пізно, бо Реджінальд вже придивив ся був тому предметови, котрий доктор хотів укрити перед его очима.

Була то металева маска зі скляними очима.

— Отже ти убираєш ту маску, коли працюєш? — сказав пан Еверстронґ. — То виглядає майже так, як би ти робив щось з отруями.

— Таже половина средств, яких уживає ся в хемії, суть отруями — відповів Керрінґтон спокійно.

— Але чей тепер нема небезпечности у воздусї?

— Зовсїм ніякої, але ти Реджінальде мав менї мабуть щось нового сказати, бо инакше ти би був не прийшов сюди.

— А так, щось нового — дуже недобра новина. Мій стрий таки направду оженив ся з тою сьпівачкою з улицї.

— То добре; коли так, то нам треба користати з того.

— А тож як?

— Ужиємо сеї нагоди до того, щоби довести до помиреня. То напишеш до ґрафа Освальда лист з ґратуляциєю — великодушний лист, в котрім скажеш ему, що ти готов покаяти ся, що ти привязаний до него і що ти через цїлий той час дуже натерпів ся. Можеш о тім всїм ему тепер сказати, бо він чей тепер, коли оженив ся, не буде гадати, що ти робиш то лиш длятого, щоби від него щось виторгувати. Скажеш ему, що тепер міг би-сь зблизити ся до него, бо не можеш від него нїчого більше сподївати ся, як лиш прощеня. Відтак закінчили цїлу ту історию молитвою за его благо. А коли я не помиляю ся в тім, що знаю добре людску натуру, то побачиш, що той лист доведе до помиреня. Розумієш тепер мою тактику.

— То правда, що з тебе дивний чоловік, Керрінґтоне.

— Не кажи того аж до того дня, коли станеш знову спадкоємцем твого стрия. Тогди будеш міг мене хвалити як схочеш.

— А коли той день настане, то побачиш, що я не буду тобі невдячним.

— Можу сподївати ся; але тепер вертай до міста і напиши лист. Я би хотів, щоби тебе запросили до Рейнгем в гостину до молодої пари.

— А тож чому?

— Бо я хотів би знати, яка тота молода жінка. Дальше наше поступоване в будучности буде по найбільшій части від неї зависїти.

Заким ще Реджінальд покинув вілю Льорімор, представив его приятель своїй матери, котрої він доси не видів. Она була дуже подібна до свого сина; то само блїде смагляве лице, ті самі сьвітячі, чорні очи. Була гнучкого росту, мала в собі щось імпонуючого і трохи тої живости, якою відзначають ся её краянки.

Она глянула на пана Еверстронґа такими очима, як би хотїла его ними на скрізь пробити, і, підчас коли він з нею розмавляв, зробила то кілька разів. Що інтересувало её сина, не могло бути без інтересу для неї; а она знала, що той молодий чоловік єсть найщирійшим его приятелем і товаришем.

Реджінальд вернув в лїпшім гуморі до міста, як виїхав був звідтам. Взяв ся зараз писати лист, про котрий ему его приятель наговорив.

— Керрінґтон правду каже — думав він собі; — той лист доведе до помиреня. Мій стрий дістане его яко муж молоденької і крaсенької жіночки в хвили свого найбільшого щастя та й не забуде як на цїлий сьвіт так і на мене. Дійстно — лист той єсть дипльоматичним кроком.

Реджінальд вижидав нетерпеливо відповіди на свій лист.

Надія его не обманула. Відповідь наспіла відворотною почтою а була ще кориснїйша, як він того сподївав ся.

„Любий Реджінальде! — писав ґраф — Твоє великодушне і безкористовне письмо тронуло мене глубоко. Що було то ся минуло і я Тобі прощаю. Не сумнїваю ся, що ти натерпів ся, як і всї люди мусять терпіти за свої злі дїла в молодости. Для Тебе була то певно несподіванка, коли Ти дозідав ся, що я оженив ся. Я при виборі радив ся лиш мого серця і маю надію, що буду щасливий. Перші тиж-

## Переписка зі всїми і для всїх.

**Я. Ч. Читатель з Борщівского:** В Станїславові основують тепер інститут для дївчат. Там було би ще найблизше для Вас. Длятого віднесїть ся листовно до Вп. о. І. Порайка голови товариства „Шкільна поміч" в Станїславові та попросїть о інформацию. При тім скажїть, кілько зможете доплачувати і запитайте, чи не можна би давати дечого в натурі. Безплатного приміщеня не знайдете нігде. Що до Яворова то зможемо Вам аж тогди сказати, коли буде оголошений конкурс. — **Малина:** На весняники так як би її не було нїякого способу, бо то суть плямки, котрі виступають на тїлї під впливом теплїйшого сонця, отже хто має наклін до того, той їх не позбуде ся. Остаточно, коли хто хоче, може пробувати всїляких рад лиш не тих, що дорого коштують: мити ся квасним молоком, ґрисом з мікдалів і т. п. Що-до прищів то годї знати які они і щось радити. Як би то були т. зв. угрі, то мити ся пісковим милом а відтак францускою горівкою або розпущеним оцтом і відповідно живити ся. — **Ів. Кал. в Тир.:** 2) Цилїндер — від грецкого „кілїндрос", значить валок. Сей рід капелюха не вийшов з Америки, але таки з Европи, однакож в Америцї був він відзнакою секти релїґійної. В Европі увійшов він у моду в часах француской революциї, іменно в тїй порі, коли в Парижи явив ся в цилїндрі славний Венямин Франклїн. Французи з прихильности і дружби для американьскої републики (Сполучених Держав) і єї репрезентанта зачали й собі носити цилїндри яко відзнаки републиканьскої свободи. Отже від тої пори війшов цилїндер в моду так, що нинї людем здає ся, що сей капелюх належить до доброго тону, до найбільшої елеґанциї і паньскости. Длятого нинї леда хто садить цилїндер на голову та задерши носа парадує в нїм, а коли ще має паличку з білою бляшкою (нїби срібною) та червоні черевики, то гадає, що вже цїлий сьвіт дивить ся на него. В той спосіб давна відзнака простоти в одіню і републиканьскої свободи покриває нинї всї браки духа, тїла і кишенї, ба навіть, о скілько належить до форми, єсть ознакою закостенїлости і реакциї. Що значить нинї цилїндер в очах не одного молодого панича супротив звичайного капелюха як не то: Ось видиш, то я, а то ти! Низші верстви наслїдують під тим взглядом висші і так робить ся цилїндрова мода, з котрої хосен хиба ганделесам. Чи впрочім цилїндер належить до краси — о тім, бачите кождий буде инакше судити. В наших очах єсть цилїндер для мужчин тим, чим кринолїна (спідниця з обручами) для женщин. Що не всї люблять цилїндри, се виходить хоч би лиш з того, що він має всїлякі прізвища: у Нїмців н. пр. Glanzhutte — „ґлянцована" бочка (пугня), рура від печи, комин і т. п. — Шапокляк єсть слово француске — Chapeau claque, або коротко лиш кляк (claque), значить „складаний капелюх. — 2) Слово „шляхта" по правдї не наше, а польске і ческе (šlechta). Над походженєм сего слова, аж дивно, ломили собі голову і перечили ся давнїйше о то. Був іменно час, коли Нїмцї доказували, що слово „шляхтич" (польске szlachcic) пішло від нїмецкого: Schlachschütze — нїби то „стрілець в битві", як би то шляхта мала лиш із самих стрільцїв вийти. Тимчасом походженє сего слова єсть дуже просте і природне — то слово нїмецке: Geschlecht. З Geschlecht зробило ся ческе šlechta і польске szlachta а відтак то слово перейшло і до нас. Се найлїпше показує, звідки вийшла шляхта. Славяни не мали шляхти, аж нїмецка культура надала їм роди — Geschlechter і зробила ся шляхта. По росийски шляхтич значить „дворянін" а „дворянін" значить то саме, що наше „дворак" — слуга двірский. В Росиї отже зробила ся з шлях та зі слуг при великих дворах, котрі були звичайно чужого походженя. — **Я. С. зпід Щирця:** 1) На питаня під сим знаком — коли вже конче хочете знати — не відповідаємо радо, бо они, вибачте иногдї дуже дурні і ставляні нїби для забавки а так само і з „Сороками" (з їх недотепним придомком) також не хочемо переписувати ся. Ми даємо відповіди людем а не — сорокам. — 2) Було прочитати оповіданя Кіплїнґа „В Джунґлях" а там були би Ви бодай дрібку довідали ся, як учать слонів. Тут замало місця, щоби о тім розписувати ся. До науки звірят взагалї належить велика витревалість і енерґія, а способи суть голод і бите та нагорода. — 3) Якого слоня має цирк Генрі — сим не можемо Вам служити, бо до цирку не ходимо, а специяльно і за Вас також не думаємо піти. Потрудїть ся з ласки своєї самі і спитайте там першого лїпшого клявна, — 4) Цирку Сідолї го не маємо в евіденциї. — 5) Звірята треба вже так випихати, щоби їх молї не гризли, а не опісля чимсь посипувати. При випиханю в тїй цїли уживає ся аршенїку. — 6) Про воль пізнїйше.

---

днї мого супружеского стану перебуду в північній Валїї. Дня 24 с. м. поїдемо, ґрафиня Еверстронґ і я до Рейнгем. Будемо тїшити ся, коли зараз по нашім приїздї там тебе побачимо. Прийди до нас, мій любий хлопче; прийди до мене, як би межи нами не було того злощасного роздору, а поговоримо разом о твоїй будучности. Твій щиро тобі прихильний стрий

Освальд Еверстронґ

Готель Рояль, Баннердун П. В."

Дуже вдоволяюче письмо. Реджінальд Еверстронґ і Віктор Керрінґтон вечеряли того дня разом і розмавляли живо о письмі ґрафа.

— Дорога перед нами зовсїм ясна — говорив дорадник; — ти підеш до Рейнгем, будеш старати ся як лиш можна позискати собі молоду паню, а стриєви будеш говорити, що ти каєш ся і жалуєш того, що було та будеш удавати, що тобі зовсїм байдуже про будучність. Все проче здай на мене.

— А як же ти будеш помагати менї в Рейнгемі?

— То аж час покаже. Нинї можу тобі лиш дещо сказати. Аби-сь ся не дивував, коли стрітиш мене несподївано в горах та лїсах йоркширских і не спускай мене з ока та слухай мене, хоч би я й яку ролю грав. Все що буду робити, буде в твоїм інтересї, здай ся лиш на мене. А не забувай на то, коли мене там побачиш, що я нїчого не знаю о твоїй гостинї в Рейнгемі. Для нас обох мусить то бути несподїванка, коли себе побачимо.

— Ну, добре; я годжу ся на твій плян. Коли тобі твоя перша штука так знаменито удала ся, то я на будуче буду тебе схухати безусловно. Будеш міг колись зажадати доброї заплати, іменно коли тобі удасть ся передати в мої руки часть майна мого стрия.

— А вжеш, що зажадаю якоїсь заплати і зовсїм не хочу удавати чоловіка безкористовного або великодушного. Але о тім поговоримо аж в Райнгемі.

Дня 28 липня явив ся Реджінальд Еверстронґ на замку в Рейнгем. Він гадав, що єго нога вже тут нїколи не поступить. Тепер відозвало ся в нїм чувство тріумфу коли станув на добре звіснім єму порозі.

А все-таки єго становище в житю значно змінило ся від тої пори, коли він тут був послїдний раз. Він вже не був тим правним спадкоємцем, котрому служба віддавала почесть. Єму здавало ся як би старі слуги холодно єго витали, звичайно як бідного свояка. Він давнїйше не конче старав ся позискати собі їх прихильність; може бути, що тепер пригадав собі то і жалував того, не з якоїсь прихильности для тих людий, але длятого, що їх холодне повитанє укололо єго.

— Скоро колись відзискаю утрачене, то тоті пасожирцї попамятають мене — подумав собі молодий мужчина, коли грубий льокай вів єго через широкий ґотицкий присїнок замку. Але не мав часу довго думати о службі стрия, бо була инша важнїйша особа, котра єго інтересувала — молода жена єго стрия.

— Чи ґрафиня Еверстронґ дома? — спитав він ідучи присїнком.

— Єсть, пане, в довгім сальонї.

*(Дальше буде).*

---

## Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1899, після середно-европ. год.

### Зі Львова

| посп. | особ. | |
|---|---|---|
| відходить | | |
| | | **День** |
| | 6·20 | До Лавочного, Мункача, Борислава |
| | 6·15 | " Підволочиск, Одеси, Ковови |
| | 6·30 | " Іцкан, Букарешту, Радівцїв |
| | 6·30 | " Підволочиск в Підзамча |
| 8·30 | | " Кракова, Любачева, Орлова, Відня |
| | 8·45 | " " Відня, Хирова, Стружа |
| | 9·10 | " Сколього, Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$. |
| | 9·25 | " Янова |
| | 9·35 | " Підволочиск з гол. двірця |
| | 9·45 | " Іцкан, Сопова, Бергомету |
| | 9·53 | " Підволочиск з Підзамча |
| | 10·10 | " Белзця, Рави, Любачева |
| | 12·50 | " Янова від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ в недїлї і сьвята |
| 1·55 | | " Підволочиск з гол. двірця |
| 2·08 | | " " " Підзамча |
| | 2·15 | " Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$ в недїлї і сьвята |
| 2·45 | | " Іцкан, Гусятина, Керешмезе |
| 2·55 | | " Кракова, Відня, Хабівки |
| | 3·05 | " Стрия, Сколього лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$. |
| | 3·15 | " Янова від $^1/_5$ до $^{30}/_9$. |
| | 3·20 | " Зимноводи від $^7/_5$ до $^{10}/_9$. |
| | 3·25 | " Брухович " " " " |
| | 5·25 | " Ярослава |
| | | **Ніч** |
| 12·50 | | До Кракова, Відня, Берлина |
| 2·30 | | " Іцкан, Констанциї, Букарешту |
| | 4·10 | " Кракова, Хирова, Коросна |
| | 5·50 | " Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$. |
| | 6·26 | " Іцкан, Радовець, Кімполюнґа |
| | 6·40 | " Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_6$ до $^{15}/_9$. |
| | 6·50 | " Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в будні дни |
| | 7·— | " Лавочного Мункача, Хирова |
| | 7.10 | " Сокаля, Рави рускої |
| | 7·20 | " Тернополя з гол. двірця |
| | 7·42 | " " " Підзамча |
| | 7·47 | " Янова від $^1/_{10}$ до $^{30}/_4$ 1900 включно |
| | 8·35 | " " " $^1/_5$ " $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$. |
| | 9·11 | " " " $^1/_6$ " $^{15}/_9$ в недїлї і сьвята |
| | 10·40 | " Іцкан, Гусятина, Радовець |
| | 10·50 | " Кракова, Відня, Івонича |
| | 11·10 | " Підволочиск, Бродів з гол. двірця |
| | 11·32 | " " Грималова з Підзамча |

### До Львова

| посп. | особ. | |
|---|---|---|
| приходить | | |
| | | **День** |
| | 6·10 | З Черновець, Іцкан, Станиславова |
| | 6·50 | " Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$. |
| | 7·10 | " Зимноводи " " " " |
| | 7·40 | " Янова (головний дворець) |
| | 7·55 | " Лавочного " " |
| | 7·44 | " Тернополя на Підзамче |
| | 8·05 | " " " гол. дворець |
| | 8·15 | " Сокаля, Рави рускої |
| | 9·— | " Кракова, Відня, Орлова |
| | 11·15 | " Ярослава, Любачева |
| | 11·55 | " Іцкан, Черновець, Станиславова |
| | 1·01 | " Янова на гол. дворець |
| 1·30 | | " Кракова, Відня |
| | 1·40 | " Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$. |
| 1·50 | | " Іцкан, Станиславова |
| 2·20 | | " Підволочиск на Підзамче |
| 2·35 | | " " " гол. дворець |
| | 5·15 | " " " Підзамче |
| | 5·40 | " " " гол. дворець |
| | 5·55 | " Сокаля |
| | | **Ніч** |
| | 12·10 | З Сколього, Калуша, Борислава |
| 12·30 | | " Черновець, Букарешту |
| 2·16 | | " Кракова, Відня, Орлова |
| | 3·05 | " Підволочиск на Підзамче |
| | 3·30 | " " " гол. дворець |
| | 6·— | " Кракова, Відня, Самбора, Сянока |
| | 6·10 | " " " " Хирова |
| | 6·20 | " Іцкан, Підвисокого, Ковови |
| | 7·58 | " Янова від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$ що дня, а від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в недїлю і сьвята |
| | 8·15 | " Брухович від $^7/_5$ до $^{30}/_6$ і від $^{16}/_8$ до $^{10}/_9$. |
| | 8·30 | " Брухович від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ що день |
| 8·45 | | " Кракова, Відня, Любачева |
| | 9·21 | " Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$. |
| | 9·55 | " Кракова, Відня, Пешту, Сянока |
| | 10·10 | " Іцкан, Ковови, Підвисокого |
| | 10·08 | " Підволочиск, Бродів, Копичинець |
| | 10·25 | " " на гол. дворець |
| | 10·30 | " Лавочного. Хирова, Пешту |

**ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано**
Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5.

---

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).